

Hillie van der Horn: 'Witte Raaf' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2012. ISBN 9789048426287 Zie ook: www.freemusketeers.nl (Longfibrose/ Longziekten/ Hartaandoeningen/Dood/ Rouw/ PO)

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument van 227 pagina's waarin Hillie van der Horn de periode beschrijft waarin bij haar partner Jakob longfibrose in drie vormen werd geconstateerd, hij anderhalf jaar lang zie is, de ziekte verergert en hij sterft. Jakob kreeg ook een darmperforatie en hartproblemen en sterft uiteindelijk aan de gevolgen van longfibrise. Vervolgens gaat Hillie van der Horn in op hoe zij de vier daaropvolgende jaren door is gekomen, haar rouwverwerking is geweest.

Het boek is gebaseerd op mails en blogs en aangevuld met opmerkingen van Hillie van der Horn. Geïllustreerd met kleurenfoto's.

Hillie van der Horn (freemusketeers.nl): 'De basis van dit boek bestaat uit de mailtjes en blogs die we stuurden naar familie en vrienden om iedereen op de hoogte te houden van de situatie tijdens de ziekte en na het overlijden van Jakob aan de gevolgen van longfibrose. Het boek bevat alle mailtjes en blogs die ik geschreven heb, eerst samen met Jakob, later alleen. Nu, terugkijkend, heb ik het hier en daar van extra informatie voorzien, voornamelijk hoe ik er nu tegenaan kijk.'

Over de schrijfster:

Hillie van der Horn (1961) was net als Jakob eerder getrouwd geweest. Beiden hebben ieder drie kinderen uit dat eerdere huwelijk namelijk Jeanine, Iverna, Ayala en Tim, Annelies, Bart. Zij werkt in de verzorging. Jakob stierf in 2008 aan de gevolgen van longfibrose. Zij heeft zelf al jaren last van fibromyalgie.

Korte bespreking:

Hillie van der Horn beschrijft hoe Jakob en zij leven met hun grote gezin van zes kinderen. Het is druk, maar ze zijn gelukkig. Wanneer Jakob weer eens wil stoppen met roken en daarvoor medicijnen aan zijn huisarts vraagt stuurt die hem door naar een longarts. Na enige onderzoeken wordt de diagnose longfibrose gesteld. Hillie van der Horn beschrijft de onderzoeken die Jakob ondergaat, de hulpmiddelen die moeten worden gebruikt en de gevolgen op hun dagelijks leven. Zijn conditie gaat snel achteruit, hij moet een hoge dosering Prednisolon en andere medicijnen slikken, krijgt een geperforeerde darm en daardoor een stoma. Een longtransplantatie gaat niet, omdat zijn hart niet sterk genoeg is. Jakob gaat steeds meer achteruit en sterft. Na zijn overlijden volgen voor haar vier zware jaren en blijft ze doorgaan met af en toe een mailtje en een blog schrijven. Hillie van der Horn: "Ik sloot me aan bij de website jjpv.nl (jong je partner verloren.nl, red.). Daar had ik veel contact met mensen die precies wisten wat ik doormaakte en dat is heel belangrijk voor me geweest."

Wat viel op:

-Hoe snel het hele ziekteproces van Jakob is gegaan en hoe goed zij zaken hebben doorgesproken.

Dat Hillie van der Horn zoveel heeft gehad aan internet en lotgenotencontact via internet.

-De informatie die ze toevoegt over onderwerpen waar ze mee te maken kreeg.

-Dat zij samen ook in een schuldsaneringsproject zaten moet daarbij zwaar zijn geweest.

Dat Hillie van der Horn besluit ook die van Jakob netjes af te ronden.

- De rouwperiode die zij beschrijft en dat deze langer duurt dan ze had gedacht.

Citaten:

Pag.27: 'Tijdens dit "uitslag gesprek" werd door de longarts een zeer slechte prognose uitgesproken: binnen 1 jaar zuurstof afhankelijk en een totale levensverwachting van ongeveer 5 jaar.'

Pag.79: *'Afspraak met de begrafenisondernemer om van te voren de wensen van de uitvaart te bespreken, dit gesprek heeft op de goede man veel indruk gemaakt.: zo vaak heeft hij niet te maken met een 'klant', meestal alleen met familie.'*

Pag.93: 'Het wordt steeds moeilijker om de positieve kanten van de situatie te vinden, omdat de winst van de extra rust door het bed en de extra kuur Prednisolon nu alweer op lijkt te zijn het gaat de laatste paar dagen weer achteruit.'

Pag.164: *'In het lotgenoten contact zitten, naast veel herkenning ook verbazende momenten.'*

Pag.191-192: '22-05-2010 Ook in het opruimen van de tuin zit veel symboliek voor mij. Ze zeggen wel eens dat het opruimen van je huis ook je geest opruimt, ik heb dat vandaag in de tuin ook ervaren. (...) Nu alleen nog afwachten hoe mijn spieren het vinden, aan de pijn van nu te voelen blijft er van dit weekend niet veel meer over dan herstellen van dit werk. Als je fibromyalgie hebt zou je dit soort klusjes eigenslijk helemaal niet moeten doen, maar het moet toch gebeuren. Dan maar alles in 1x en maar afwachten wat de schade is verdelen over 2 dagen is geen optie, omdat ik nu al weet dat ik het morgen door de pijn zeker niet voor elkaar krijg...'

Recensies/extra:

<http://www.noorderkrant.nl/nieuws/9357/witte-raaf-boek-winumse-over-longfibrose/>
Saffira Rijkee: '(...)Hillie wil met haar boek inzicht geven in wat longfibrose met de patiënt, maar ook met zijn of haar familie, de mantelzorgers, doet. Van lotgenoten heeft ze al gehoord dat haar verhaal een hoop herkenning biedt. "Die herkenning en erkenning zijn erg belangrijk. Het overkomt je allemaal wanneer je er midden in zit, maar op het moment dat ik het allemaal teruglas dacht ik: jeetje, het is ook niet niks wat er allemaal gebeurd is. Je ziet die neergaande lijn, van hoop naar morfinepleisters en zuurstof in

huis. Het zijn steeds stappen terug en er komt nooit meer iets bij. En dan kom je op het punt dat je alleen verder moet.” Het schrijven van Witte Raaf hielp Hillie in haar rouwproces, al ziet ze dat pas achteraf. “(...) zeiden mensen dat ik er een boek van moest maken, maar ik kon er niks mee, ik kon het gewoon niet lezen. Begin dit jaar pakte ik het er weer eens bij en voor ik het in de gaten had was ik aan het schrijven en samenvoegen. Opeens was ik er acht weken lang elke vrije minuut mee bezig, en toen was het klaar.(...)

Bol.com: LadyMistique: 4 september 2012: ‘(...)Het boek is fijn om te lezen omdat zoals de blogs waren ook zo is neer gezet en duidelijke onderscheiding is als iets wordt onderbouwt. de verschil is duidelijk te zien, waardoor het lezen nog steeds heel fijn is.(...) Voor de schrijfster, meer dan respect om ook na het overlijden toch door te gaan en deze mooie naslag werk met iedereen te delen!!’